

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Monasteria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

tavit, sunt restituenda personis, quib. competunt, Nav. *conf. 9. de success. ab intest.* hoc tamen intellige, nisi vel Monasterium aliquid deberet habere ab illis ratione victus, vestitus, vel huiusmodi, vel de eis bonis illæ disposuerint, si erant sui juris.

Decimosecundò, an moniales possint transire de uno monasterio ad aliud, vel causa novæ foundationis, vel correctionis, vel reformationis, vel perfectionis, quod sæpe accidit?

Respondetur, quòd Nav. *conf. 57. n. 6. de reg. & conf. 5. de stat. mona. 1. 3. & 6.* dicit, quòd sic, auctoritate Episcopi, per sac. Con. Trid. *sess. 25. c. 5. de reform. regi.* tamen sac. Congr. censuit in his recurrendum esse ad Sedem Apostolicam, ita dicit Apostil. *ibi in dicto c. 57. & 70.* & ita vidi observari in praxi annis elapsis, quando à Monasteriis Surrenti fuerunt missæ moniales ad reformationem, seu correctionem quorundam monasteriorum Salerni.

Decimotertiò, si coegerit puellam ingredi monasterium, etiam ut ibi stet habitu sæculari usq; ad ætatem nubendi, incurrit excommunicationem, de qua sac. Conc. *sess. 25. c. 18. de reg. Nav. conf. 6. n. 1. de reg.*

Decimoquartò, quia dictum est superius, moniales posse exire à monasteriis, quando fuerit electa pro Abbatissa ad aliud monasterium, & pro quocunque morbo periculoso, etiam non contagioso, ex doctrina Navar. *in cap. statuimus, n. 49. ver. q. 19. q. 3. & conf. 70. n. 6. de reg. & 5. de stat. mona.* tamen Apostil. sive Addit. ad dicta

consilia dicit, quòd Bal. Pij V. solum ad quasdam causas ibi expressas, jubet non extendi ad alias causas & sac. Congregat. ultra illas causas jubet haberi recursum ad Sedem Apostolicam, aliàs non dicere.

MONASTERIA.

PRImò monasterii appellatione non venit, nisi, quod habet Abbatem, & non Priorem solum, Fed. de Sen. *conf. 145. col. 9. Caputaque decis. 34. p. 2.*

Secundò, Monasteria, quæ non subsunt generalibus capitulis, vel Episcopis, vel non habent ordinarios regulares visitatores, sed sub immediata sedis Apostolicæ protectione ac directione regi consueverunt, singula triennio sese in congregatione redigere debent, quod si non fecerint, Metropolitanus illos coget, si Metropolitanus in hoc negligens erit, Episcopus, in cuius diocesi sita sunt. Trid. *sess. 25. cap. 18. de refor. Nav. conf. 18. de stat. Monach.*

Tertiò, Monasterium quorumcunque virorum regularium non possunt ingredi mulieres, Pius V. *sub Bulla 22. qua incipit, Regularium, & Greg. XIII. Bul. 30.*

Quartò, Pius V. *Bulla eadem* revocavit licentias concessas quibuscunque mulieribus ingrediendi monasteria, & loca quorumcunque ordinum regularium, & Gregor. Decimus-tertius, *Bull. 36. qua incipit, Vbi gratia, fecit eandem revocationem*

nem ingrediendi loca Monialium, & virorum cujuscunque Ordinis.

Quintò, appellatione conventuum comprehenditur Congregatio Regularium, ita Gem. in *c. si religiosus*, §. quia verò, notab. 3. de elect. lib. 6. & etiam monasterium, seu congregatio Monialium, idem ibidem §. sanè, notab. 7.

MONETA.

Primò, quatuor modis potest moneta adulterari, tondendo, rodendo, aqua forti minuendo, & falso metallo cudendo, Abb. in *c. quanto*, de jur. jur. & ibi Innoc. Covar. de numismat. c. 7. & 8.

Secundò, si quis bona fide habuit monetam falsam ab aliquo, non potest eam tutâ conscientiam expendere, sed debet investigare eum, qui dedit, si potest, alias non, D. Ant. 2. par. cap. 17. §. 4. & 5. Tab. in *ver. emptio*, §. 3. Nav. in *Manua. c. 17: 173. & cap. 19. nu. 8. Syl. in ver. falsarius.*

Tertiò, pœna prædictorum falsificantium, & expendentium, vide Cov. loc. cit. Bart. in *l. si prius*, de aq. pluvia. Bal. in *l. eleganter*, §. qui reprobos, de pig. act. Host. in *sum. tit. de cri. fal.* §. & qualiter puniantur, nu. 8. facit *ca. ad audientiam*, de crim. fal. Diaz. *pract. crim. causa*, c. 108. Azo. in *sum. lib. 11. codicis*, rub. 10.

Quartò, nunquam est vendendum aurum vel argentum alchimisticum, pro vero auro, & argento, licet appareat pro vero auro, & resistat igni, & aquæ vivæ, si habeat proprietates aliquas auri, & argenti, tamen non potest

habere omnes connaturales eisdem, ut putâ, lætificandi animum, & de serviendo medicina, & non est diu duraturum, D. Th. 2. 2. q. 77. ar. 2. ad primum, Cajet. in *sum. ver. Alchimista*, Old. *conf. 74. alias 74. Tab. ver. emptio, nu. 9. Abb. in c. 2. de sortileg. in fine*, Cajet. 2. 2. q. 77. ar. 2. ad primum, ubi reddit quatuor causas, quare injusta sit venditio auri, vel argenti sophisticati. prima est, quia non potest de servire nummis conficiendis: secunda, quia non diu durat: tertia, quia non naturale: quarta, quia frequentius applicatur, vide *Armit. ver. Alchimia, nu. 1. Oldrad. conf. cit. Iser. in tit. quæ sint reg. in ver. moneta*, Peng. *com. 26 in 3. par. dir. inquisit. & Sylvest. in ver. Alchimia, & superius*, in *ver. casus*, in quibus, §. *Alchimistici*, quibus in locis habetur, Alchimisticos esse suspectos saltem de superstitione non pauca.

MONS PIETATIS.

Mons pietatis societas est, & qui contrarium prædicant, sunt excommunicati excommunicatione latæ sententiæ, Leo X. Bull. 9. quæ incipit, *Inter multiplicia.*

MULIER.

Mulier legatum factum à marito, vel ejus filiis, si castè vixerit, si nubat, amittit legatum, secus verò si legatum fieret ab aliis. vide præter cæteros, Cov. in *c. 3. §. 9. vers. ult. de spons. secunda parte.*

MENSA.